

ביניהם מחלוקת וקושיא, אז נאמר בהם 'ואת והב בסופה', [שכה] דהיינו שבסוף הם נעשים אוהבים זה לזה, [שכו] ומסכימים זה לזה להלכה אחת שהיא סוד המלכות (רמ"ק יהל אור בסוף פרשת שמייני). ♦

תורת סוד משניות התנאים הם החוזק להקים את השכינה

אֲדַהֲכִי, הָא נִנָּא רַבָּא אֲזִדְמֵן לְגַבִּיהּ, וְאָמַר רַעִיָּא מְהִימָנָא, (במדבר כד) אֵיתָן מוֹשְׁבֶךָ וְשִׁים בְּפִלְע

קֶנֶד ובתוך כך דג גדול שהוא רב המנונא הזדמן לרע"מ, ואמר לו רע"מ בך נאמר 'איתן

אור הרשב"י

כי אם יצרף לזה גם תשובה עמם. וזה שאמר הכתוב ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב כלומר, שהתפלות יהיו על דרך זה שעל ידי תפילתו ומזמוריו ינטה עצמו לשוב מאחרי יצר הרע שנקרא ער, וידבק עצמו אל צדיק הדור שנקרא אב החכמה, וזהו ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער, ורצה לומר שפיכות התפלות מקירות לבו שנקראים נחלים יהיו על דרך זה – אשר נטה לשבת ער פירוש, אשר על ידי התפלות והמזמורים ינטה לשבת מאחרי יצר הרע הנקרא ער, ונשען לגבול מואב כלומר, וישען עצמו לגבול הצדיק הנקרא אב החכמה. ואם בדרך זה ילך – הכתוב מבטיח לו משם בארה רצה לומר, על ידי תשובה ושירות ותשבחות יזכה לביאור התורה.

[שכה] כדאיתא בקידושין דף ל' עמוד ב' מאי את אויבים בשער? אמר רבי חייא בר אבא: אפי' האב ובנו, הרב ותלמידו, שעוסקין בתורה בשער אחד נעשים אויבים זה את זה, ואינם זזים משם עד שנעשים אוהבים זה את זה, שנאמר: את והב בסופה, אל תקרי בסופה אלא בסופה.

[שכו] וביאר המאור ושמש שמש"כ את והב בסופה דרשו חז"ל (קידושין ל ב) לבסוף נעשו אוהבין זה לזה – שנתברר להם הלכה. ועל ידי מה יזכה האדם שיתברר לו ההלכה כסולת נקיה – אמר הכתוב ואת הנחלים ארנון, 'נחלים' רומז לתפילה כנ"ל, 'וארנון' הוא מלשון רינון כנ"ל, ורצה לומר על ידי שהוא מרנן ומזמר להקב"ה בתפילתו – יוכל להשיג הלכה ברורה, אך על ידי שירות ותשבחות לבד בלא תשובה – אינו מועיל,

מושבך ושם בסלע קנך, דהיינו שאתה מתלבש בגלות באיתנים שהם החכמים, [שכז] ואתה שם את מדורך בשכינה הנקראת סלע. **תִּנִּיא דְּמַסִּיעַ לָךְ. דְּהָא נוֹנִין בְּסַלַּע קִנָּא דְּלָהוֹן** וסוד איתן הוא תני"א דמסייע לך, כי הנה התנאים הם העוזרים לך להקים את סוכת דוד הנופלת, כי הנה אותם התנאים הנקראים דגים מושבם הוא במלכות הנקראת סלע, **אֵיתָן בְּהַפּוּכָא, תִּנִּיא. אֵיתָנִים בְּהַפּוּךְ אֲתוּוֹן, תִּנָּאִים** וסוד אית"ן בהיפוך אותיות הוא תני"א, וכן איתני"ם בהיפוך אותיות הוא תנאי"ם, דהיינו שתורת סוד משניות התנאים הם החוזק למושבך להקים את השכינה הנקראת סלע מהגלות, והוא מכח שאתה מתלבש בהם בגלות. **אֶסְתַּמֵּר מִנִּיָּהוּ, דְּהָא אַנְתָּ כְּבִד פָּה וְכְבִד לָשׁוֹן** ובזה החכמים שבדורות האחרונים שאתה מתלבש בהם, צריכים להישמר לבל יחלקו על התנאים הגם שאתה מתלבש בהם, מאחר שבהתלבשותך בהם הם בסוד כבד ופה וכבד לשון שאינם ראויים לחלוק על התנאים (ע"פ היהל אור), **וּמֵאֵן דְּבַעֵי לְאַתְקָפָא בְּסַלַּע דְּנוּנֵי יִמָּא, דְּמֵאֲרֵי מִתְנִיתִין, דְּאֵינוֹן תִּנָּאִים** ומי שרוצה בכל זאת להתחזק ולחלוק על דגי הים שבסלע, שהם בעלי המשנה הנקראים תנאים, **בְּעֵי**

אור הרשב"י

נשמתם הקדושה אור זרוע אור מגין לעולם וכתב בס' חסידים סימן קס"ה כי כל כ"ד שעות היו עובדים להקב"ה אפילו בחלום. ושם נאה להם אתני"ם כי הוא מספר שני חייהם שנתחזקו לעבוד ה' ובזכותם יצאנו ממצרים וזהו אש"ר הוצאתיך ובזכותם נבנה המקדש כי בנ"ה מקד"ש גימטריא תק"א.

[שכז] ובענין זה איתא בחומת אנך מלכים א' פרק ח' וז"ל: בירח האתנים בחג. רז"ל דרשו ירח האתנים שבו נולדו איתני עולם שהם האבות ואפשר לרמוז כי אתני"ם גימטריא תק"א כי שני חיי האבות הם תק"ב כמספר אתנים עם הכולל כי כל חייהם נחשבים מיום הולדם והיו למאורות מעת היותם בעולם כי

לְמַהּוֹי תְּקִיף, לִישָׁנָא חֲדִידָא חֲרִיפָא, לִיִּנְקוּב עַד דְּמַטִּי
 לְתַהוּמָא רַבָּא הוא צריך להיות כל כך חזק שלשונו תהיה חריפה וחדה כתער, עד
 שהוא יוכל לנקוב בסלע ולהגיע לשכינה הנמצאת בגלות בין הקלי', שמשכנם הוא בעומק
 התהום הגדול דבינה דבריאה דקלי', ומאחר שהחכמים בדורות האחרונים לא הגיעו למעלה
 זו, הם צריכים להיזהר לבל יחלקו כלל על התנאים (רמ"ק, יהל אור).

ידיעת עת הגאולה תלויה בידיעת מדרגות נפילת השכינה בגלות

דְּתַמָּן, פִּי עוֹד (דף רע"ט ע"א) חֲזוֹן לְמוֹעֵד וַיִּפַּח לִקְצֵן וְלֹא
 יִכּוֹב, (חבקוק ב) וְאוֹקְמוּהָ דִּהְיֵא קָרָא נֹקֵב וַיּוֹרֵד,

עַד תַּהוּמָא רַבָּא והנה ידיעת עת הגאולה תלויה בידיעת מדרגות נפילת השכינה
 בגלות, כי כאשר השכינה נמצאת שם בעומק התהום הגדול נאמר עליה 'כי עוד חזון למועד
 ויפח לקץ ולא יכוב', וביארו חז"ל שפסוק זה נוקב ויורד עד התהום הגדול, (שכח) דהיינו
 שידיעת עת הגאולה תלוי בידיעת מדרגות נפילת השכינה בגלות לעומק התהום הגדול, כי
 כאשר תרד לתחתית המדרגות תעלה מיד בבת אחת בסוד 'מאין יבוא עזרי' דהיינו שכאשר
 הוא אין אז יבוא העזר, והוא סוד ממעמקים – קראתיך ה' דהיינו שמעומק המדרגה אז קורא
 ה' להושיע את כנסת ישראל[שכט]. מֵאֵן הוּא דְּנִחִית לְתַהוּם רַבָּא,

אור הרשב"י

[שכט] וכתב הרמ"ק שסוד הדבר הוא שמעת
 החרבן התחיל העולם והשכינה עמו לרדת
 דרך מורד הקלי' ולכן הקלי' שולטות, ואין לך
 יום שאין בו קללה יותר מחברו, מפני שבכל

[שכח] כדאיתא בסנהדרין דף צו עמוד ב'
 תניא, רבי נתן אומר: מקרא זה נוקב ויורד עד
 תהום כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכוב
 אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לְאַשְׁכְּחָא זְמָנָא דָּא, אֶלָּא אַנְתָּ, דְּאַתְמָר בְּךָ (תהלים לו)
עֲדָקְתָּךְ כְּהַרְרִי אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוּם רַבָּה וְהִנֵּה מִי הוּא שְׂיוּבֵל

לרדת לעומק התהום הגדול בכדי למצוא שם את ידיעת נפילת השכינה, אלא הוא רק אתה

הרע"מ, כי כך נאמר 'עֲדָקְתָךְ כְּהַרְרִי אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוּם רַבָּה', דהיינו שאתה יודע את סוד

תהום רבה, ומשום כך כך תלוי הגאולה כי אתה גואל ראשון ואתה גואל אחרון, בסוד מ'ה

ש'היה ה'וא שיהיה ר"ת מש"ה[של]. כִּמְהָ מְאִירִי מִתְנִיתִין, דְּבָעוּ

לְנַחֲתָא לְעוֹמְקָא דְהִלְכָּהּ, לְאַשְׁכְּחָא תַּמָּן קִין דְּפִרְקָנָא,

וְנַחֲתוּ תַּמָּן, וְלֹא סְלִיקוּ וְהִנֵּה כִּמְה חֲכָמִים רָצוּ לְרִדְתָּ לְעוֹמְקָהּ שֶׁל נְפִילָת

השכינה הנקראת הלכה כלה ה' בכדי לידע את עומק מדרגת נפילת ועי"כ למצוא את עת

הגאולה, והם ירדו לשם ולא עלו, דהיינו שהם לא השיגו שם כלל (רמ"ק). וְאִף עַל

גַּב דְּלִישְׁנָהוֹן הָיִת כְּפָטִישׁ יְפוּצִין סְלַע וְהִגָּם שֶׁהֵם צְדִיקִים בְּיוֹתֵר

ולשונם תקיפה כפטיש המפוצץ סלע, דהיינו שלשונם הוא בסוד היסוד המפוצץ את השכינה

אור הרשב"י

יום, הוא ידע ויבין את קץ הגאולה דהא בהא
תליא

[של] ובענין זה איתא בקהלת רבה פ'רשה א'
רבי ברכיה אמר בשם ר' יצחק כגואל ראשון
כך גואל אחרון, מה גואל ראשון נאמר
(שמות ד) ויקח משה את אשתו ואת בניו
וירכיבם על החמור, כך גואל אחרון, שנאמר
(זכריה ט') עני ורוכב על החמור, מה גואל
הראשון הוריד את המן, שנאמר (שמות ט"ז)
הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, אף גואל

יום העולם יורד מדרגה אחת במדרגות
הקלי', וכל מדרגה תחתונה יותר קשה
מקודמתה, והוא סוד סוכת דוד הנופלת כי
כל יום היא נופלת יותר, וקץ הגאולה תלוי
בירידתה, ובכלותה לירד תעלה מיד בבת
אחת, (בסוד 'ויריצהו מן הבור') ולכן בעמקי
הקלי' דתהום שם הוא סוד הגאולה, ומי
שיודע ובקי בעומק מדרגות הקלי' ויראה
ירידת השכינה והמקום שהיא עומדת, וכמה
מדרגות נשארו לה לירד, וכמה יורדת בכל

הלימוד היומני